

PACZUSKI TAUDUL
DORADCY PODATKOWI

PRZEKRÓJ PODATKOWY

24.02.2025

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Brak możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych przez podatnika, który prowadzi działalność gospodarczą w ramach SSE lub realizuje inwestycję w oparciu o decyzję o wsparciu w przypadku braku osiągnięcia dochodu, wyrok WSA w Poznaniu z 9 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Po 441/24 _____ 3

Zakres zastosowania zwolnienia z akcyzy z art. 30 ust. 1 i ust. 2 ustawy akcyzowej z 2008 r., postanowienie NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1519/21 _____ 4

Brak możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych przez podatnika, który prowadzi działalność gospodarczą w ramach SSE lub realizuje inwestycję w oparciu o decyzję o wsparciu w przypadku braku osiągnięcia dochodu, wyrok WSA w Poznaniu z 9 stycznia 2025 r., sygn. I SA/Po 441/24

W przedstawionym stanie faktycznym Wnioskodawca, będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, na rzecz którego została wydana decyzja o wsparciu na realizację inwestycji, przeprowadzał w toku 2022 r. transakcję kontrolowaną polegającą na otrzymaniu pożyczki od podmiotu powiązanego, w ramach której wypłata kapitału miała miejsce przed uzyskaniem ww. decyzji o wsparciu, a sam kapitał nie był przeznaczony na działalność Wnioskodawcy związaną z działalnością w SSE. Wartość ww. transakcji przekroczyła progi wskazane w art. 11k ust. 2 ustawy CIT.

W 2022 r. Wnioskodawca nie osiągnął dochodu z działalności objętej decyzją o wsparciu. Powyższe sprawia, iż – w jego opinii – nie korzystał on ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT ze względu na brak osiągnięcia dochodu objętego decyzją o wsparciu. W efekcie, zdaniem Wnioskodawcy, może on skorzystać ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych z art. 11n pkt 1 ustawy CIT 2022 r. oraz w latach kolejnych, nawet w przypadku osiągnięcia dochodu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT (dochód z działalności strefowej) z uwagi na brak bezpośredniego związku realizowanej transakcji kontrolowanej z działalnością Wnioskodawcy w ramach uzyskanej decyzji o wsparciu.

Ze stanowiskiem Wnioskodawcy nie zgodził się Dyrektor KIS, który w wydanej 31 maja 2024 r. interpretacji indywidualnej (sygn. 0111-KDIB1-3.4010.178.2024.1.MBD), wskazał, że warunkiem zastosowania wyłączenia z obowiązku dokumentacyjnego jest niekorzystanie przez podmioty powiązane zawierające transakcję kontrolowaną ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT, a zwolnienie wynikające z ww. przepisu ma charakter obligatoryjny i obowiązujący bezwzględnie w stosunku do podatników posiadających ważną decyzję o wsparciu, natomiast brak dochodów podlegających zwolnieniu nie uprawnia do

stwierdzenia, że podatnik nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem CIT.

Wnioskodawca wniósł skargę na wydaną przez Dyrektora KIS interpretację indywidualną, wnosząc o jej uchylenie w całości ze względu na błędną wykładnię przepisu art. 11n pkt 1 ustawy CIT oraz sformułowanie przez Dyrektora KIS uzasadnienia, które w opinii Wnioskodawcy, nie dotyczyło formułowanych przez niego tez.

W komentowanym wyroku, WSA w Poznaniu oddalił skargę uznając argumentację Dyrektora KIS za poprawną i wskazując w uzasadnieniu, że organ trafnie stwierdził, iż w sytuacji posiadania decyzji o wsparciu brak dochodów podlegających zwolnieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, nie uprawnia do stwierdzenia, że podmiot nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem CIT, a co za tym idzie Wnioskodawcy nie przysługuje prawo do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 ustawy CIT.

Zwolnienie wynikające z art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT uprawnia podatnika do odstąpienia od sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych w przypadku transakcji krajowych realizowanych pomiędzy podmiotami powiązanymi, które nie korzystają m.in. ze zwolnienia z opodatkowania dochodów wskazanych w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT tj. dochodów uzyskanych z działalności prowadzonej na terenie SSE oraz dochodów osiągniętych dzięki realizacji nowej inwestycji określonej w decyzji o wsparciu.

W interpretacji indywidualnej, której dotyczy niniejszy spór, Dyrektor KIS wskazał, iż warunki skorzystania z ww. zwolnienia determinowane są literalną wykładnią przepisów, zgodnie z którą zwolnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT nie zakłada przyznania podatnikowi możliwości wyboru w zakresie skorzystania z przedmiotowej preferencji i wyrażone jest w sposób bezdyskusyjny i obligatoryjny, a moment uzyskania dochodu będącego następstwem nowej inwestycji nie ma znaczenia dla momentu,

od którego możliwe jest skorzystanie z tego zwolnienia.

Zgodnie ze stanowiskiem Dyrektora KIS, które następnie potwierdził WSA, w przypadku podmiotu prowadzącego działalność na terenie SSE lub który uzyskał decyzję o wsparciu i nie osiąga dochodu w ramach prowadzonej działalności, ale jest uprawniony do korzystania ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem CIT w tym zakresie, nie może on skorzystać ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych, o którym mowa art. 11n pkt 1 ustawy CIT.

Analogiczne stanowisko w zakresie obligatoryjnego zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy CIT zostało wielokrotnie zaprezentowane przez sądy administracyjne. Przykładowo, w wyroku z 16 kwietnia 2024 r. (sygn. II FSK 881/21) NSA wskazał, iż podmiot jest uprawniony do korzystania ze zwolnienia, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT poczynawszy od miesiąca, w którym poniesione zostały wydatki kwalifikowane w ramach inwestycji, niezależnie od momentu, w którym zacznie uzyskiwać dochód z realizowanej inwestycji, a brak osiągnięcia ww. dochodów nie skutkuje brakiem przedmiotu zwolnienia. Podobne stanowisko zaprezentowały również WSA w Krakowie w wyroku z 22 stycznia 2024 r. (sygn. I SA/Kr 1092/23) oraz WSA we Wrocławiu w wyroku z 13 lutego 2024 r. (sygn. I SA/Wr 515/23).

Fakt „korzystania” ze zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT w sytuacji, gdy podatnik nie osiąga dochodów objętych tym zwolnieniem, może budzić pewne wątpliwości interpretacyjne. Kluczowe będzie jednak dalsze kształtowanie się linii orzeczniczej sądów administracyjnych w podobnych stanach faktycznych. Jeśli bowiem dotychczasowe stanowisko się utrzyma, podatnicy prowadzący działalność na terenie SSE lub posiadający decyzję o wsparciu będą zobowiązani do sporządzania dokumentacji cen transferowych, nawet jeśli nie uzyskują

dochodów objętych zwolnieniem. Przyszłe rozstrzygnięcia Dyrektora KIS oraz wyroki sądów administracyjnych w tym zakresie zasługują więc na szczególną uwagę.

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

JACEK JODŁOWSKI
KONSULTANT

Zakres zastosowania zwolnienia z akcyzy z art. 30 ust. 1 i ust. 2 ustawy akcyzowej z 2008 r., postanowienie NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1519/21

NSA do rozpoznania w poszerzonym składzie sądu, skierował zagadnienie dotyczące możliwości obniżenia akcyzy należnej w okresach rozliczeniowych po 1 stycznia 2019 r. poprzez zastosowanie stawki akcyzy w wysokości 20 zł/MWh. Kwestia ta dotyczy podatników, którzy umorzyli świadectwa pochodzenia energii elektrycznej ze źródeł OZE wydanych dla energii elektrycznej wyprodukowanej przed 1 stycznia 2019 r., wobec zmiany stawki akcyzy na energię elektryczną z 20 zł/MWh na 5 zł/MWh.

Zarys problemu

Zgodnie z art. 52 i art. 67 ust. 2 ustawy OZE przedsiębiorstwa energetyczne i duzi odbiorcy przemysłowi są zobowiązani do nabywania świadectw pochodzenia energii i przedstawiania ich do umorzenia prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki do 30 czerwca roku następującego po roku, w którym wyprodukowano energię elektryczną. Przy czym, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej, przysługuje im jednak zwolnienie, które mogą zastosować dopiero z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.

Powstało w związku z tym pytanie, według jakiej stawki akcyzy należy obliczać wysokość zwolnienia, jeżeli podatnik nabył świadectwa pochodzenia energii przed 2019 r., gdy stawka akcyzy wynosiła 20 zł/MWh, ale umorzył je w 2019 r., kiedy stawka ta została obniżona do 5 zł/MWh.

Organy podatkowe prezentowały stanowisko, zgodnie z którym wysokość zwolnienia powinna być ustalana według stawki obowiązującej w momencie umorzenia świadectw, co prowadziło do znacznie niższego poziomu zwolnienia w porównaniu do sytuacji, gdyby umorzenie nastąpiło przed 1 stycznia 2019 r.

Powyższe podejście było początkowo podtrzymywane przez sądy administracyjne, czego przykładem są wyroki NSA z 22 listopada 2023 r. (sygn. akt I GSK 105/20), 20 marca 2024 r. (sygn. akt I GSK 454/20), 12 kwietnia 2024 r. (sygn. akt I GSK 598/20) oraz 24 maja 2024 r. (sygn. akt I GSK 1607/20).

Jednak najnowsze orzeczenia NSA, w tym wyroki z 18 września 2024 r. (sygn. akt I FSK 185/21), 3 października 2024 r. (sygn. akt I FSK 539/21) oraz 22 października 2024 r. (sygn. akt I FSK 417/21), wskazują na zmianę podejścia. Sądy administracyjne potwierdziły, że w stanie prawnym obowiązującym w 2019 r., na podstawie art. 30 ust. 1 i 2 ustawy akcyzowej z 2008 r., zwolniona od akcyzy była energia elektryczna wytwarzana z OZE, przy zastosowaniu stawki akcyzy obowiązującej w momencie powstania obowiązku podatkowego, a więc według stawki 20 zł/MWh.

W celu ujednolicenia orzecznictwa NSA skierował pytanie prawne do rozpoznania w poszerzonym składzie, co może skutkować wydaniem uchwały wiążącej dla innych składów orzekających.

W mojej ocenie art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej należy interpretować w ten sposób, że zwolnieniu z akcyzy podlega wytworzona już energia elektryczna pochodząca z OZE, której pochodzenie zostało potwierdzone świadectwami pochodzenia energii, a nie energia wytworzona w najbliższych okresach rozliczeniowych po dacie otrzymania dokumentu potwierdzającego ich umorzenie.

Powyższy wniosek można już wysnuć w oparciu o literalną wykładnię art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej z 2008 r., która stanowi o zwolnieniu od akcyzy w stosunku do „energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii”, wobec czego aby określić wysokość zwolnienia, należałoby stosować stawkę akcyzy obowiązującą w momencie wytworzenia energii elektrycznej i potwierdzoną świadectwami pochodzenia energii z OZE.

Tym samym, nie mogę zgodzić się ze stanowiskiem organów podatkowych oraz sądów administracyjnych, których zdaniem dla celów kalkulacji omawianego zwolnienia należy przyjmować stawkę akcyzy mającą zastosowanie do energii elektrycznej rozliczanej w deklaracji za okres, w którym podatnik otrzyma dokument potwierdzający umorzenie świadectw pochodzenia energii z OZE i zwolnienie to jest realizowane.

Należy bowiem podkreślić, w ślad za najnowszymi orzeczeniami NSA, że zwolnienie podatkowe, już ze swojej istoty, jest związane z powstaniem obowiązku podatkowego w podatku akcyzowym od energii elektrycznej (art. 11 ustawy akcyzowej). Z uwagi na to, że zwolnienie dotyczyło energii elektrycznej wytwarzanej z OZE, prawo do obniżenia akcyzy formuje się już w momencie wytworzenia i sprzedaży/zużycia energii elektrycznej pochodzącej z OZE.

Należy więc wyraźnie zaznaczyć, że choć zwolnienie to mogło być stosowane „nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectw pochodzenia energii”, to obejmowało ono wyłącznie ilość energii elektrycznej, której pochodzenie z OZE zostało potwierdzone przez odpowiednie organy administracyjne. Decyzja Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w sprawie umorzenia świadectwa pochodzenia energii stanowi przy tym jedynie potwierdzenie spełnienia przesłanek zwolnienia i nie powinna determinować wysokości przysługującej ulgi poprzez odniesienie do stawki akcyzy obowiązującej w dacie umorzenia.

Zwracam przy tym uwagę, że w praktyce ustalenie, czy w konkretnym przypadku znajduje zastosowanie zwolnienie z art. 30 ust. 1 ustawy akcyzowej, wymaga szczegółowej analizy, uwzględniającej całokształt otoczenia prawnego regulacji. Jest to istotne zwłaszcza w sytuacji, gdy dochodzi do istotnych zmian w przepisach wpływających na sposób obliczania należności podatkowych.

SYLWIA WIŚNIEWSKA
KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zgodności art. 175 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z Konstytucją RP, wyrok TK z 29 stycznia 2025 r., sygn. SK 87/19	9
Kwestia przekazania całości majątku w rozumieniu art. 19 Dyrektywy 112, pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 6 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1641/21	9
Kwestia uznania spółki jawnej za spółkę kapitałową w świetle Dyrektywy 2008/7/WE – pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 3 lutego 2025 r., sygn. III FSK 1234/22	9
Przesłanki powstania na terytorium Polski zagranicznego zakładu podatkowego w związku z zatrudnieniem w Polsce pracownika świadczącego usługi na rzecz spółki w świetle polsko-węgierskiej UPO, wyrok NSA z 11 lutego 2025 r., sygn. II FSK 610/22	9
Przychód z tytułu przeniesienia na rzecz wspólnika w ramach umowy datio in solutum akcji innej spółki w celu uregulowania zobowiązania stanowi przychód z zysków kapitałowych, wyrok NSA z 11 lutego 2025 r., sygn. II FSK 627/22	10
Brak możliwości zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT sprzedaży nieruchomości nabytej od osób fizycznych bez podatku VAT, w celu dalszej odsprzedaży w niezmienionym stanie na rzecz osób trzecich, wyrok NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1566/21	10
Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabywanie udziałów, w przypadku których następuje ich zbycie po wcześniejszym obniżeniu ich wartości nominalnej, wyrok NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. II FSK 617/22	11

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia stosowania zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT do osiągniętych przez fundację rodzinną przychodów z tytułu dodatknych różnic kursowych, o których mowa w art. 15a ust. 2 pkt 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 14 lutego 2025 r., sygn. I SA/Kr 935/24	11
Korekta zeznania ma moc wsteczną i pozwala na uwzględnienie ulgi B+R w rozliczeniu za cały rok podatkowy, w którym koszty kwalifikowane powinny zostać odliczone, wyrok WSA w Krakowie z 14 lutego 2025 r., sygn. I SA/Kr 987/24	11
W świetle art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT za przychody z praw autorskich uznaje się przychody uzyskane w związku z jakąkolwiek formą korzystania z praw autorskich, wyrok WSA w Poznaniu z 13 lutego 2025 r., sygn. I SA/Po 699/24	11

Kwestia zgodności art. 175 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi z Konstytucją RP, wyrok TK z 29 stycznia 2025 r., sygn. SK 87/19

Art. 175 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi jest zgodny z art. 45 ust. 1 w zw. z art. 176 ust. 1 Konstytucji RP.

Kwestia przekazania całości majątku w rozumieniu art. 19 Dyrektywy 112, pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 6 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1641/21

Czy art. 19 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE z 11 grudnia 2006 r. Nr L 347, s. 1) należy interpretować w ten sposób, że przekazanie całości majątku w rozumieniu tego przepisu następuje również, gdy ma miejsce nieodpłatne przekazanie przez podatnika po ½ udziału w całym majątku na rzecz dwóch osób fizycznych, niebędących podatnikami, które zamierzają niezwłocznie wnieść te udziały w formie wkładu niepieniężnego do spółki osobowej prowadzącej działalność gospodarczą, której są współnikami?

Kwestia uznania spółki jawnej za spółkę kapitałową w świetle Dyrektywy 2008/7/WE – pytanie prejudycjalne do TSUE, postanowienie NSA z 3 lutego 2025 r., sygn. III FSK 1234/22

Czy art. 9 Dyrektywy Rady 2008/7/WE z 12 lutego 2008 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz. U. UE L 46 z 21 lutego 2008 r., s. 11), należy interpretować w ten sposób, że przyznając uprawnienie państwu członkowskiemu do nieuznawania za spółki kapitałowe podmiotów, prowadzących działalność skierowaną na zysk, o których mowa w art. 2 ust. 2 dyrektywy, takich jak spółka jawna, przyznaje on dowolność państwu członkowskiemu w zakresie opodatkowania podatkiem kapitałowym tych podmiotów?

Przesłanki powstania na terytorium Polski zagranicznego zakładu podatkowego w związku z zatrudnieniem w Polsce pracownika świadczącego usługi na rzecz spółki w świetle polsko-węgierskiej UPO, wyrok NSA z 11 lutego 2025 r., sygn. II FSK 610/22

Oceniając czy spełnione zostały przesłanki powstania na terytorium Polski zagranicznego zakładu podatkowego w pierwszej kolejności należy dokonać analizy, czy stan faktyczny pozwala uznać, że występują pozytywne przesłanki utworzenia zakładu podatkowego w postaci zależnego przedstawiciela w Polsce. Dopiero w przypadku stwierdzenia, że taka okoliczność ma miejsce należy ocenić, czy równolegle nie występują przesłanki negatywne, a więc okoliczności wyłączające możliwość powstania w Polsce zakładu podatkowego, które wymienione zostały w art. 5 ust. 4 polsko-węgierskiej UPO.

Zgadzając się co do zasady z możliwością dokonywania różnych sposobów interpretacji pojęcia pełnomocnictwa, należy jednak zwrócić uwagę, że nie jest i nie może być ono rozumiane w sposób tożsamy z uprawnieniem do uczestniczenia w negocjowaniu umowy oraz podejmowaniu innych czynności formalnych związanych z doprowadzeniem do jej zawarcia. Uprawnienie do składania oświadczeń woli w imieniu innego podmiotu ma zarówno na gruncie prawa polskiego, jak i prawa węgierskiego czytelnie określone granice. Uprawnienia takiego nie można - co do zasady - domniemywać, chociażby z uwagi na potrzebę ochrony stabilności obrotu gospodarczego. Tymczasem organ faktycznie przypisuje wskazane uprawnienie pracownikowi spółki, pomimo braku informacji o jego istnieniu w treści wniosku.

Podkreślić należy, iż w ocenie organu, pracownik będzie odgrywał kluczową rolę przy doprowadzaniu do zawarcia umów, które będą jedynie formalnie zawierane przez spółkę. O ile należy zgodzić się z oceną w przedmiocie odgrywania przez pracow-

nika kluczowej roli przy doprowadzeniu do zawarcia umowy, to brak jest podstaw na tle złożonego wniosku o interpretację, aby uznać, że w związku z powyższym pracownik posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w imieniu swojego pracodawcy.

W świetle art. 12 ust. 1 Konwencji MLI można byłoby uznać, że określony we wniosku zbiór uprawnień pracownika spółki wskazuje na spełnienie przesłanek powstania zakładu w formie zależnego przedstawiciela. Niemniej jednak państwa - strony polsko-węgierskiej UPO na ogół nie zadeklarowały woli automatycznej zmiany definicji zakładu podatkowego. Mogły to zrobić, przez zastosowanie wobec nich odpowiednich przepisów Konwencji MLI, o czym stanowi art. od 12 do 15, ale do chwili obecnej tego nie zrobiły. Co więcej, w związku z wejściem 1 lipca 2021 r. w życie tej konwencji wobec Węgier polsko-węgierska UPO została zmieniona dopiero 1 stycznia 2022 r., tj. po wydaniu interpretacji indywidualnej. Poczyniona uwaga jest w niniejszej sprawie, o tyle godna podkreślenia, że organ interpretacyjny za okoliczność uzasadniającą powstanie zakładu w postaci zależnego przedstawiciela przyjął odgrywanie przez pracownika kluczowej roli przy doprowadzaniu do zawarcia umów przez spółkę węgierską, to znaczy uwzględnił w swym rozumowaniu przesłankę obecną w Konwencji MLI, ale nieobecną w polsko-węgierskiej UPO, stanowiącą jednak podstawę rozstrzygnięcia.

Odrębnej uwagi wymaga natomiast ocena możliwości powstania zakładu zdefiniowanego w art. 5 ust. 1 polsko-węgierskiej UPO, to znaczy zakładu w typie stałej placówki. W sytuacji, gdy spółka wynajmuje w Polsce biuro dla swojego pracownika, bez wątpienia będzie dysponować placówką w Polsce. Placówka ta będzie wykorzystywana przez spółkę w sposób stały, zarówno w aspekcie geograficznym, jak i temporalnym, jako że działalność spółki nie ma jedynie charakteru tymczasowego. Dopiero w odniesieniu do samej placówki istnieje podstawa do przeprowadzenia oceny możliwości zastosowania wyłączenia z art. 5 ust. 4 polsko-węgierskiej UPO. Dokonana przez sąd I instancji interpretacja pojęć działalności przygotowawczej i pomocniczej odpowiada prawu. Działanie pracownika spółki węgierskiej ma zarówno

charakter przygotowawczy, zmierzający do zapewnienia odpowiednich warunków do zawarcia umów przez spółkę, jak i pomocniczy w przedmiocie wsparcia komunikacji między spółką a jej klientami.

Przychód z tytułu przeniesienia na rzecz współnika w ramach umowy datio in solutum akcji innej spółki w celu uregulowania zobowiązania stanowi przychód z zysków kapitałowych, wyrok NSA z 11 lutego 2025 r., sygn. II FSK 627/22

W przedmiotowej sprawie zobowiązanie pierwotne wynikało z obowiązku wypełnienia zobowiązań wynikających z zobowiązania spółki z tytułu dywidendy lub częściowego zwrotu wkładu współnika. W tej sytuacji współnik w ramach umowy datio in solutum stał się właścicielem akcji B. S.A., natomiast dłużnik (spółka) został zwolniony z zobowiązania na nim ciążącego. Zbycie to każde przeniesienie (niezależnie czy odpłatnie czy nieodpłatnie) własności składnika majątku na osobę trzecią. Należy więc przyjąć, że zbycie obejmuje również umowę datio in solutum. Zatem, skoro doszło do zbycia akcji, to przychód uzyskany ze zbycia akcji powinien być kwalifikowany do przychodów z zysków kapitałowych.

Brak możliwości zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT sprzedaży nieruchomości nabytej od osób fizycznych bez podatku VAT, w celu dalszej odsprzedaży w niezmienionym stanie na rzecz osób trzecich, wyrok NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. I FSK 1566/21

Zwolnienie, o którym mowa w art. 136 lit. a Dyrektywy 112 oraz art. 43 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT przysługuje tylko wtedy, gdy podatnik nie ma prawa do odliczenia podatku na skutek ograniczeń i zakazów przewidzianych w przepisach Dyrektywy 112 lub ustawy VAT, co wynika np. ze związku ze sprzedażą zwolnioną od podatku (art. 86, art. 88 ustawy VAT). Nie ma natomiast zastosowania, gdy brak odliczenia podatku w poprzedniej fazie obrotu wynika z faktu, że dana czynność w ogóle nie podlega opodatkowaniu VAT lub gdy podatnik mając prawo do odliczenia podatku naliczonego z tego uprawnienia nie skorzystał. Pogląd ten jest zgodny z orzecznictwem TSUE, m.in. wyrokiem z 8 grudnia 2005 r. w sprawie C-280/04 (Iyske Finans A/S). Stanowisko takie nie narusza zasady neutralności, skoro spółka nabywając przedmiotowe nieruchomości, nie po-

niosła ciężaru podatku VAT związanego z ich nabyciem, bo dostawa tych nieruchomości w ogóle nie podlegała opodatkowaniu VAT. Nie można również uznać w okolicznościach tej sprawy, że zakup nieruchomości związany był wyłącznie z działalnością zwolnioną spółki. Należy tu posłużyć się wskazówkami TSUE zawartymi w wyroku z 9 marca 2023 r. w sprawie C-42/22 (Generali Seguros SA) i stwierdzić, że w sytuacji, gdy sporne nieruchomości nabyte zostały ze środków pochodzących z nadwyżek finansowych, w celu odsprzedaży z zyskiem, w niezmienionym stanie osobom trzecim to nie można twierdzić, że nieruchomości te jako towar były wykorzystywane i przeznaczone do określonego użytku, w tym przypadku do świadczenia usług finansowych zwolnionych od podatku VAT.

Kwestia możliwości zaliczenia do kosztów uzyskania przychodów wydatków na nabycie udziałów, w przypadku których następuje ich zbycie po wcześniejszym obniżeniu ich wartości nominalnej, wyrok NSA z 7 lutego 2025 r., sygn. II FSK 617/22

Nieodpłatne obniżenie wartości nominalnej udziałów spółki w spółce zależnej nie wiąże się z powstaniem przychodu po stronie spółki, a zatem nie można mówić o kosztach poniesionych w celu jego uzyskania. Ponadto brak jest związku pomiędzy wydatkiem na objęcie lub nabycie udziałów, a tą częścią wartości nominalnej udziałów, o którą ją obniżono (częściowo umorzono udziały), która nie wygeneruje w tym zakresie przychodu. W art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT ustawodawca wyraźnie zastrzegł, że poniesione wydatki stają się kosztem uzyskania przychodu jedynie w przypadku, gdy dojdzie do odpłatnego zbycia udziałów. Bez wątplenia obniżenie wartości nominalnej udziałów bez wynagrodzenia nie jest formą zbycia odpłatnego, a tym samym w takim zakresie wydatki nie mogą być kosztem uzyskania przychodu. Na skutek umorzenia części wartości nominalnej udziałów przyszły przychód (w wypadku zbycia udziałów) ulega obniżeniu o wartość umorzoną. W umorzonej wartości przychód bowiem nie powstaje. Tym samym wydatki poniesione na wyższy przychód (pierwotną wartość nominalną udziałów), nie mogą być odliczone w całości, skoro taki przychód (wyższy) nie powstanie.

Kwestia stosowania zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT do osiągniętych

przez fundację rodzinną przychodów z tytułu dodatknych różnic kursowych, o których mowa w art. 15a ust. 2 pkt 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Krakowie z 14 lutego 2025 r., sygn. I SA/Kr 935/24

Osiągane przez fundację rodzinną przychody z tytułu dodatknych różnic kursowych, o których mowa w art. 15a ust. 2 pkt 3 ustawy CIT, powstałych w związku z zamianą środków pieniężnych z jednej waluty na inną walutę dokonywaną wyłącznie w celu i na potrzeby zakładania przez fundację bankowych lokat terminowych nie są zwolnione z podatku na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT.

Korekta zeznania ma moc wsteczną i pozwala na uwzględnienie ulgi B+R w rozliczeniu za cały rok podatkowy, w którym koszty kwalifikowane powinny zostać odliczone, wyrok WSA w Krakowie z 14 lutego 2025 r., sygn. I SA/Kr 987/24

W analizowanej sprawie zgodzić należy się ze stanowiskiem, że spółka jest i będzie uprawniona - na podstawie art. 18db ustawy CIT - do rozliczania ulgi IP w okresie przypadającym między złożeniem pierwotnej deklaracji a dokonaniem korekty. Pomimo iż zeznanie zostało złożone 2 kwietnia (ze względu na Święta Wielkanocne) - w świetle art. 12 § 5 OP - należy uznać, że zostało złożone w terminie 3 miesięcy od zakończenia roku podatkowego (tj. na cele rozliczenia ulgi IP tak jak w marcu) zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy CIT.

W świetle art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT za przychody z praw autorskich uznaje się przychody uzyskane w związku z jakąkolwiek formą korzystania z praw autorskich, wyrok WSA w Poznaniu z 13 lutego 2025 r., sygn. I SA/Po 699/24

Spółka sprzedając produkt klientom na zasadzie udzielania licencji, w istocie uzyskuje przychody z praw autorskich w związku z wytworzonym przez siebie oprogramowaniem. W konsekwencji należy uznać, że przychody spółki uzyskiwane z tytułu korzystania przez klienta z produktów objętych prawem autorskim (czyli z tytułu udzielania klientowi licencji) stanowią przychody, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy CIT. Nie ma przy tym znaczenia jak szeroka, czy jak zawężona jest licencja na podstawie której licencjodawca odpłatnie korzysta z programu komputerowego, który dla niego stworzyła spółka.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia kompleksowej usługi organizacji wyjazdowych spotkań integracyjnych. Niepodleganie opodatkowaniu VAT świadczenia polegającego na zapewnieniu uczestnikom udziału w spotkaniach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 lutego 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.944.2024.2.ŻR	14
Określenie miejsca świadczenia usług typu fulfillment oraz usług transportu towarów na rzecz odbiorców będących podatnikami w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2025 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.662.2024.1.MR	15
Kwalifikacja wydatków poniesionych przez spółkę na spotkania szkoleniowe i biznesowe, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.590.2024.3.DK	15
Kwestia stosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT do przychodów (dochodów) uzyskiwanych przez fundusz inwestycyjny z tytułu zbycia akcji (udziałów) spółek nieruchomościowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.620.2024.1.MW	16
Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła należności z tytułu Balancing Fee i Electronics Collaboration Agreement, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.630.2024.1.DK	17
Darowizny na rzecz fundacji wpisanej do rejestru przedsiębiorców i prowadzącej działalność gospodarczą nie mogą być odliczone od dochodu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.751.2024.1.PK	17

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Określenie miejsca opodatkowania VAT usług automatyki maszyn świadczonych na rzecz spółki francuskiej. Prawo do odliczenia oraz brak obowiązku wystawienia faktur w mechanizmie podzielonej płatności , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.599.2024.2.JO	18
Brak obowiązku korekty naliczonego podatku VAT w zakresie nieruchomości, przy których nabyciu odliczono podatek VAT naliczony, jeśli te nieruchomości nabyte w drodze darowizny ZCP będą wykorzystywane przez fundację rodzinną wyłącznie do działalności opodatkowanej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.549.2024.2.DP	18
Fakt posiadania jedynie statusu rzeczywistego właściciela względem wypłacanych należności nie uprawnia do zastosowania preferencyjnych zasad opodatkowania z pominięciem podmiotu otrzymującego należności, niebędącego jednak ich faktycznym właścicielem , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.607.2024.1.KW	19
Brak opodatkowania VAT wykonywanych przez leasingodawcę czynności, za które pobiera opłaty dodatkowe , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.724.2024.1.APR	19
Wydatki poniesione na wynajem łoża na stadionie nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.312.2023.10.S/ASK	20
Przyrosty do systemu należy uznać za odrębne, podlegające amortyzacji wartości niematerialne i prawne w rozumieniu art. 16b ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.735.2024.1.BS	20

Prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia kompleksowej usługi organizacji wyjazdowych spotkań integracyjnych. Niepodleganie opodatkowaniu VAT świadczenia polegającego na zapewnieniu uczestnikom udziału w spotkaniach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 3 lutego 2025 r., sygn. 0113-KD IPT1-1.4012.944.2024.2.ŻR

Zakupy związane z organizacją wyjazdowych spotkań integracyjnych na które składają się czynności: zakwaterowania w pokojach hotelowych, wyżywienia, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkań w ciągu dnia, dostępu do sprzętu audiowizualnego, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkania wieczorem, otwartego baru i obsługą barmańską w trakcie spotkania wieczorem, dostępu do terenów zielonych, dodatkowych atrakcji oraz dodatkowych zajęć, w której uczestniczą/uczestniczyć będą członkowie zarządu, pracownicy, zleceniobiorcy oraz współpracownicy – mają/będą miały pośredni związek z wykonywaną działalnością gospodarczą, przez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości – poprawę jakości funkcjonowania spółki oraz jakości usług świadczonych przez spółkę, co w konsekwencji może skutkować zwiększeniem przez spółkę sprzedaży opodatkowanej, poprawę wizerunku i lepszym odbiorem spółki, wzrostem konkurencyjności spółki oraz integrację osób biorących w nich udział, stworzenie więzi pomiędzy tymi osobami a spółką i dobrej atmosfery wewnątrz spółki.

Organizacja wyjazdowych spotkań integracyjnych przez zleceniodawcę, na które składa się szereg czynności opisanych we wniosku, stanowi/będzie stanowiła świadczenie kompleksowe i poszczególne czynności w ramach tych świadczeń nie podlegają/nie będą podlegały odrębnej analizie – z wyłączeniem jednakże zapewnienia uczestnikom napojów alkoholowych. W odniesieniu do zapewnienia napojów alkoholowych dla uczestników spotkań integracyjnych nie można uznać, że stanowi/będzie stanowiło ono element kompleksowej usługi organizacji tych spotkań. Spółce przysługuje/będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego z tytułu nabycia usługi organizacji wyjazdowych spotkań integracyjnych, na którą składają

się czynności: zakwaterowania w pokojach hotelowych, wyżywienia, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkań w ciągu dnia, dostępu do sprzętu audiowizualnego, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkania wieczorem, otwartego baru i obsługą barmańską w trakcie spotkania wieczorem, dostępu do terenów zielonych (np. ogród, amfiteatr leśny, boiska), dodatkowych atrakcji (np. sauna, basen, jacuzzi, spa) oraz dodatkowych zajęć (np. zajęcia taneczne, wycieczka rowerowa, rejs żaglówkami). Prawo to nie przysługuje/nie będzie przysługiwało spółce w części dotyczącej wydatków na zakup alkoholu z uwagi na brak związku (nawet pośredniego) pomiędzy ich ponoszeniem a czynnościami opodatkowanymi.

Świadczenia w postaci usługi organizacji wyjazdowych spotkań integracyjnych, na którą składają się czynności: zakwaterowania w pokojach hotelowych, wyżywienia, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkań w ciągu dnia, dostępu do sprzętu audiowizualnego, dostępu do sali w celu przeprowadzenia spotkania wieczorem, otwartego baru i obsługą barmańską w trakcie spotkania wieczorem, dostępu do terenów zielonych (np. ogród, amfiteatr leśny, boiska), dodatkowych atrakcji (np. sauna, basen, jacuzzi, spa) oraz dodatkowych zajęć (np. zajęcia taneczne, wycieczka rowerowa, rejs żaglówkami), mają/będą miały związek z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. W konsekwencji, nieodpłatne świadczenie polegające na zapewnieniu uczestnikom udziału w spotkaniach integracyjnych w powyższym zakresie nie podlega/nie będzie podlegało opodatkowaniu VAT. Odnosząc się natomiast do obowiązku wykazania podatku należnego z tytułu nieodpłatnego przekazania alkoholu na spotkaniach integracyjnych wskazać należy, że zakup alkoholu oraz jego przeznaczenie nie ma związku z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą a służy zaspokajaniu potrzeb prywatnych uczestników spotkań. Ponadto nie przysługuje/nie będzie przysługiwało spółce prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w związku z nabyciem alkoholu. Tym samym, spółka nie jest/nie będzie zobowiązana do wykazania podatku należnego z tytułu nieodpłatnego udostępnienia alkoholu podczas spotkań integracyjnych, na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy VAT.

Określenie miejsca świadczenia usług typu fulfillment oraz usług transportu towarów na rzecz odbiorców będących podatnikami w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2025 r., sygn. 0112-KDIL1-3.4012.662.2024.1.MR

Skoro wnioskodawca (osoba fizyczna prowadząca JDG polegającą na świadczeniu usług typu fulfillment) samodzielnie decyduje o umieszczeniu towarów danego zleceniodawcy w określonym magazynie lub części magazynu, a świadczone przez wnioskodawcę usługi w żaden sposób nie obejmują wynajmu magazynu, bądź jego części, czy też przeznaczenia określonej (konkretnej) powierzchni magazynowej na wyłączne potrzeby danego zleceniodawcy, to w opisaney sprawie nie znajdzie zastosowania art. 28e ustawy VAT.

Natomiast odnośnie do usług transportu towarów świadczonych na rzecz podatników w rozumieniu art. 28a ustawy VAT nie zachodzą przypadki określone w art. 28f ust. 1a ustawy VAT. Zatem w analizowanym przypadku nie znajdują zastosowania szczególne przepisy ustalania miejsca świadczenia usług wynikające z ww. przepisu. W konsekwencji, usługi typu fulfillment oraz usługi transportu towarów stanowią usługi, do których stosuje się ogólne zasady ustalania miejsca świadczenia wynikające z art. 28b ustawy VAT (tj. są to usługi, do których nie stosuje się szczególnych zasad ustalania miejsca świadczenia usług na podstawie art. 28e, art. 28f ust. 1 i 1a, art. 28g ust. 1, art. 28i, art. 28j ust. 1 i 2 oraz art. 28n ustawy VAT). Tym samym, ww. usługi są/będą opodatkowane w kraju siedziby zleceniodawców. W związku z powyższym, do usług typu fulfillment oraz do usług transportu towarów, świadczonych przez wnioskodawcę na rzecz odbiorców będących podatnikami w rozumieniu art. 28a ustawy VAT, zastosowanie znajdują przepisy art. 28b ustawy VAT (z zastrzeżeniami określonymi w art. 28b ust. 2-4 ustawy VAT).

Kwalifikacja wydatków poniesionych przez spółkę na spotkania szkoleniowe i biznesowe, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.590.2024.3.DK

Udział w spotkaniach szkoleniowych odgrywa istotną rolę w prawidłowym funkcyjono-

waniu spółki, a także w efektywnym wykonywaniu zadań przez współpracowników - bez organizacji tych spotkań istniałoby ryzyko, że współpracownicy nie mogliby właściwie/prawidłowo wykonywać zadań zleconych, a ich praca byłaby utrudniona. Wspólne szkolenia pozwalają ustalić i utrwalić przyjęte, niesformalizowane modele postępowania, które usprawniają współpracę. Zatem w części dotyczącej zaliczenia wydatków na spotkania szkoleniowe (za wyjątkiem kosztów zorganizowania dodatkowych atrakcji dla uczestników) stanowisko spółki jest prawidłowe.

Natomiast wydatki poniesione na zorganizowanie dodatkowych atrakcji dla uczestników podczas spotkań szkoleniowych w części dotyczącej współpracowników spółki oraz współpracowników spółek powiązanych nie mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów. Wydatki te noszą znamiona reprezentacji, o czym stanowi art. 16 ust. 1 pkt 28 ustawy CIT. Rozpatrując zasadność ich poniesienia należy wziąć pod uwagę charakter dodatkowej oprawy spotkań szkoleniowych. Dla prawidłowej kwalifikacji kosztów najważniejszym jest bowiem wyraźne ustalenie głównego celu organizowanego spotkania i wskazanie potencjalnych korzyści oczekiwanych w związku z nim. Osiągnięcie przez współpracowników spółki oraz współpracowników podmiotów powiązanych wiedzy i przekonań pożądaných przez spółkę nie jest uzależnione od zaoferowania przez nią części rozrywkowej (dodatkowych atrakcji). Tym samym wydatki te przybrały charakter reprezentacyjny.

Wydatki dotyczące organizacji spotkań integracyjnych/okolicznościowych w zakresie dotyczącym współpracowników spółki oraz współpracowników spółek powiązanych (osoby współpracujące ze spółką w ramach stosunku b2b oraz w ramach umowy cywilnoprawnej) noszą znamiona reprezentacji, mają na celu wykreowanie pozytywnego wizerunku firmy w oczach współpracowników, uwypuklenie zasobności i profesjonalizmu spółki, czyli stworzenie oczekiwanego wizerunku spółki.

Z wniosku wynika, że celem organizacji spotkań biznesowych będzie zaprezentowanie szerokiej oferty usług oferowanych przez podmioty powiązane, dzięki czemu uczestnicy będą mogli poznać nowe rozwiązania, które w przyszłości będą mogły być dla nich

przydane, a także dowiedzieć się więcej o specjalizacjach i kompetencjach podmiotów powiązanych. Tego typu prezentacje będą miały kluczowe znaczenie w budowaniu świadomości marki A. na rynku, co z kolei będzie wpływać na rozpoznawalność i wizerunek spółki jako zaufanego partnera biznesowego.

Celem organizacji spotkań jest również nawiązywanie nowych kontaktów biznesowych z potencjalnymi partnerami, co ma bezpośrednio przyczynić się do zwiększenia sprzedaży, dzięki interakcji z klientami, firma może lepiej zrozumieć ich potrzeby i wprowadzać odpowiednie rozwiązania, które wpłyną na przyszły wzrost zainteresowania ofertą spółki. Wydatki te mogą stanowić koszty uzyskania przychodów w spółce w części dotyczącej: i) wynajęcia/udostępnienia sali konferencyjnej lub powierzchni wystawienniczej, ii) zapewnienia odpowiedniego wyposażenia i sprzętu technicznego (np. nagłośnienia, oświetlenia, projektora, tablic, itp.), iii) zapewnienia wyżywienia uczestnikom, iv) zapewnienia noclegów dla uczestników, v) zapewnienia miejsc parkingowych dla uczestników, vi) zapewnienia transportu, ubezpieczenia uczestników, vii) zapewnienia branding (oznaczenia logotypem przestrzeni itp.), viii) zapewnienia osób prowadzących Wydarzenie - np. konferansjerów.

Natomiast odnosząc się do kosztów zorganizowania dodatkowych atrakcji dla uczestników podczas spotkań biznesowych należy uznać, że wydatki te nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów. Spotkania biznesowe w części odnoszącej się do ww. kosztów będą miały charakter reprezentacyjny. Świadczą o tym przewidziane atrakcje w postaci choćby występów zespołów artystycznych czy zajęć rekreacyjno-integracyjnych. Trudno uznać, że klienci podmiotów powiązanych będą brali udział w tej części uroczystości dla poznania oferty spółki, z którą przecież swobodnie mogliby się zapoznać bez ww. atrakcji. Tym samym, wydatki poniesione na zorganizowanie dodatkowych atrakcji dla uczestników podczas spotkań biznesowych kształtują przede wszystkim wizerunek firmy, powodując pozytywne postrzeganie przedsiębiorcy przez osoby, do których ten przekaz jest kierowany. Możliwość zaoferowania przez spółkę dodatkowych atrakcji wpływa na tworzenie lub poprawę wizerunku firmy na zewnątrz

ale nie przekłada się, w wymiarze opisanym w stanie faktycznym bezpośrednio na reklamę i promocję konkretnego produktu lub usługi.

Kwestia stosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT do przychodów (dochodów) uzyskiwanych przez fundusz inwestycyjny z tytułu zbycia akcji (udziałów) spółek nieruchomościowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.620.2024.1.MW

Zgodnie z art. 17 ust. 11 pkt 1 ustawy CIT jednym z warunków zwolnienia jest to, aby wyłącznym przedmiotem działalności instytucji wspólnego inwestowania było zbiorowe lokowanie środków pieniężnych w papiery wartościowe, instrumenty rynku pieniężnego lub inne prawa majątkowe. Jak wynika z wniosku polityka inwestycyjna funduszu przewiduje możliwość inwestowania w nieruchomości, których nie można zaliczyć do ww. rodzajów inwestycji. Możliwość inwestowania w nieruchomości, można utożsamiać z możliwością bezpośredniego zaangażowania w ich nabywanie, budowę itp. Wprawdzie fundusz podaje, że „nie jest bezpośrednim właścicielem żadnych nieruchomości zlokalizowanych na terenie Polski” to jednak, można uznać, że takim właścicielem mógłby być, a to oznacza że zakres możliwej do realizacji działalności funduszu będzie wykraczał poza dopuszczony przepisem art. 17 ust. 11 pkt 1 ustawy CIT. Mimo więc tego, że na tle sformułowanego pytania, wątpliwości funduszu dotyczą, dochodów (przychodów) funduszu z tytułu zbycia akcji (udziałów) spółek nieruchomościowych, to przedstawiony w zdarzeniu przyszłym zakres możliwej do realizacji działalności funduszu (która zgodnie z polityką inwestycyjną funduszu przewiduje możliwość inwestowania w nieruchomości) powoduje, że zastosowanie zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 58 w zw. z art. 17 ust. 11 pkt 1 ustawy CIT jest nieuzasadnione. Wobec powyższego, przychody (dochody) uzyskiwane przez fundusz z tytułu zbycia akcji (udziałów) spółek nieruchomościowych nie będą korzystać ze zwolnienia określonego w art. 17 ust. 1 pkt 58 ustawy CIT.

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła należności z tytułu Balancing Fee i Electronics Collaboration Agreement, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.630.2024.1.DK

Zapłata przez spółkę na rzecz spółki luksemburskiej należności z tytułu Balancing Fee (płatności w celu wyrównania dochodowości spółki dzielonej do poziomu rynkowego) nie będzie podlegała w Polsce opodatkowaniu zryczałtowanym podatkiem dochodowym z tytułu dochodów osiąganych przez nierezydentów (tzw. podatek u źródła) i w konsekwencji na spółce nie będą ciążyły obowiązki płatnika podatku z tego tytułu.

Jeżeli spółka nabywa licencje na korzystanie z oprogramowania, które jest wykorzystywane w działalności spółki to na gruncie analizowanej sprawy nie mamy do czynienia tylko i wyłącznie z pośrednictwem w sprzedaży. Spółka w oparciu o nabyte licencje na oprogramowanie świadczy usługi na rzecz innych podmiotów, uzyskując z tego tytułu przychody, a zatem mamy do czynienia z wykorzystaniem komercyjnym nabywanych licencji. Tym samym wynagrodzenie wypłacane spółce luksemburskiej na podstawie Electronics Collaboration Agreement stanowi należności licencyjne, na podstawie ww. art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT w związku z art. 12 polsko-luksemburskiej UPO, tym samym podlega opodatkowaniu w Polsce podatkiem u źródła. W konsekwencji spółka jako płatnik jest zobowiązana do pobrania podatku u źródła od wypłacanego wynagrodzenia.

Jeżeli spółka planuje wykonać płatność nie później niż z upływem roku od dnia wydania drugiego spośród wymienionych certyfikatów rezydencji, a wskazany certyfikat rezydencji nie zawiera daty ważności ani okresu ważności certyfikatu a jedynie wskazana jest data wystawienia, to certyfikat ten jest uwzględniany wyłącznie do wypłat na rzecz zagranicznego podatnika przez okres 12 miesięcy od dnia jego wydania. Pamiętać należy, że udokumentowanie rezydencji podatkowej może nastąpić zarówno przed, jak i po dokonaniu płatności. Jednakże w razie uzyskania certyfikatu po dokonaniu płatności, taki certyfikat powinien potwierdzać rezydencję podatkową za okres, w którym została dokonana

płatność. Mając powyższe na względzie, certyfikaty rezydencji spółki luksemburskiej uzyskane przez spółkę będą spełniały kryterium certyfikatu rezydencji potwierdzającego miejsce rezydencji podatkowej ww. spółki zagranicznej dla zastosowania stawki podatku wynikającej z postanowień polsko-luksemburskiej UPO.

Jeżeli łączna kwota należności z tytułów wymienionych w art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1 ustawy CIT na rzecz spółki luksemburskiej w roku podatkowym przekroczy łącznie kwotę 2.000.000 zł, to spółka będzie zobowiązana pobrać w dniu dokonania wypłaty zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat ponad kwotę 2.000.000 zł bez możliwości niepobrania podatku na podstawie właściwej UPO, a także bez uwzględniania zwolnień lub stawek wynikających z przepisów szczególnych lub UPO.

Darowizny na rzecz fundacji wpisanej do rejestru przedsiębiorców i prowadzącej działalność gospodarczą nie mogą być odliczone od dochodu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.751.2024.1.PK

Dokonane przez spółkę do momentu wpisu fundacji do rejestru przedsiębiorców darowizny, uprawniają spółkę do dokonania odliczenia z tytułu przekazania darowizn do ustalonego dochodu, w wysokości nieprzekraczającej 10% dochodu w danym roku podatkowym. Darowizny te były bowiem dokonywane za pośrednictwem przelewu bankowego, na rachunek fundacji i nie były przez spółkę zaliczone do kosztów uzyskania przychodów.

W sytuacji przekazania darowizn na rzecz fundacji wpisanej do rejestru przedsiębiorców i prowadzącej działalność gospodarczą - nie zostaną spełnione wszystkie warunki niezbędne do uzyskania prawa do odliczenia kwoty przekazanej darowizny od dochodu, na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT. W związku z rozpoczęciem prowadzenia przez fundację działalności gospodarczej, co jest równoznaczne z wpisem do rejestru przedsiębiorców, nie będzie ona bowiem wskazanym w tym przepisie podmiotem otrzymującym darowiznę. Tym samym nie będzie spółce przysługiwało prawo do odliczenia od dochodu ww. darowizn.

Określenie miejsca opodatkowania VAT usług automatyki maszyn świadczonych na rzecz spółki francuskiej. Prawo do odliczenia oraz brak obowiązku wystawienia faktur w mechanizmie podzielonej płatności, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.599.2024.2.JO

Opisane we wniosku usługi, nie mają bezpośredniego związku z nieruchomością w rozumieniu art. 28e ustawy VAT. Usługi te będą wykonywane na maszynach, które, choć są posadowione na fundamentach (mają własny fundament odrębny od fundamentu budynku, w którym stoją) to maszyny te nie są na stałe przytwierdzone do tego fundamentu, tj. są przymocowane za pomocą śrub, i możliwy jest ich demontaż oraz relokacja bez uszkodzenia budynku czy maszyny, zaś po relokacji maszyna mogłaby być używana w innym miejscu. Oznacza to, że w sytuacji przedstawionej we wniosku nie ma zastosowania art. 28e ustawy VAT. W tym przypadku miejsce świadczenia, a tym samym opodatkowania świadczenia kompleksowego polegającego na wykonaniu usługi z zakresu automatyki maszyn należy określić na podstawie art. 28b ustawy VAT. Co istotne spółka francuska jako usługobiorca posiada siedzibę działalności gospodarczej we Francji i jednocześnie nie będzie posiadała w Polsce stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej. Tym samym, ww. usługa świadczona przez polską spółkę na rzecz spółki francuskiej będzie opodatkowana we Francji. Oznacza to, że faktury dokumentujące wykonanie usług przez polską spółkę na rzecz spółki francuskiej nie powinny zawierać m.in. stawki i kwoty podatku (art. 106e ust. 5 pkt 1 ustawy VAT), powinny jednak zawierać adnotację „odwrotne obciążenie”. W konsekwencji spółka francuska (podmiot nieposiadający siedziby ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski) nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego z tytułu zakupu ww. usług, ponieważ transakcje te nie są objęte zakresem opodatkowania VAT w Polsce.

Usługa automatyki nie jest wymieniona w załączniku nr 15 do ustawy VAT, w którym zawarte są towary i usługi z obowiązkiem bezwzględnego stosowania mechanizmu podzielonej płatności. Jednocześnie usługi świadczone przez spółkę polską stanowią usługi, do których ma zastosowanie art. 28b ust. 1 ustawy VAT, w związku z czym nie podlegają one

opodatkowaniu na terytorium Polski i wystawiane przez spółkę polską faktury nie powinny zawierać polskiej stawki VAT, tylko adnotację „odwrotne obciążenie”. W konsekwencji, skoro faktury wystawione są na zasadach odwrotnego obciążenia, należy wskazać, że w tej sytuacji nie wystąpi obowiązek stosowania mechanizmu podzielonej płatności, gdyż mamy do czynienia z fakturą wystawioną bez wykazanego podatku VAT, który podlegałby obowiązkowej zapłacie w mechanizmie podzielonej płatności. Zatem spółka polska nie ma obowiązku oznaczania faktur wystawianych dla spółki francuskiej z tytułu świadczenia w ramach zamówienia z adnotacją „mechanizm podzielonej płatności”.

Brak obowiązku korekty naliczonego podatku VAT w zakresie nieruchomości, przy których nabyciu odliczono podatek VAT naliczony, jeśli te nieruchomości nabyte w drodze darowizny ZCP będą wykorzystywane przez fundację rodzinną wyłącznie do działalności opodatkowanej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-1.4012.549.2024.2.DP

Aksjomat racjonalności ustawodawcy oraz kategoryczność sformułowania art. 6 pkt 1 ustawy VAT nakazuje przyjąć, że z transakcją zbycia ZCP w rozumieniu ww. przepisu mamy do czynienia tylko wówczas, gdy nabywca kontynuuje działalność gospodarczą przy użyciu nabytej ZCP. Kontynuowanie działalności gospodarczej przy zbyciu ZCP należy rozumieć jako sytuację, w której nabywca w związku z dokonaniem nabyciem nadal prowadzi przedsiębiorstwo w tym zakresie. Przy czym nie chodzi tu o prowadzenie jakiejkolwiek działalności z wykorzystaniem składników nabytego przedsiębiorstwa, a o prowadzenie nabytej ZCP. W tej sprawie fundator fundacji rodzinnej zamierza w przyszłości wnieść, jako darowiznę do fundacji rodzinnej ZCP w postaci działalności związanej z najmem. Po nabyciu ZCP fundacja zamierza kontynuować najem nieruchomości. Skoro przedmiotem darowizny będzie ZCP, a fundacja, jako czynny podatnik VAT, będzie kontynuować identyczną jak fundator działalność gospodarczą, nie zmieniając przeznaczenia nabytego majątku przedsiębiorstwa, wówczas nie będzie zobowiązana do korekty podatku naliczonego, o której mowa w art. 91 ust. 1-8 w zw. z art. 91 ust. 9 ustawy VAT.

Fakt posiadania jedynie statusu rzeczywistego właściciela względem wypłacanych należności nie uprawnia do zastosowania preferencyjnych zasad opodatkowania z pominięciem podmiotu otrzymującego należności, niebędącego jednak ich faktycznym właścicielem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.607.2024.1.KW

W dniu dokonania wypłaty wskazanych we wniosku odsetek od pożyczki po stronie spółki, jako dokonującej ich wypłaty, powstanie obowiązek poboru podatku u źródła. Wypłata odsetek dokonywana będzie na rzecz B., którego należy uznać za podatnika zryczałtowanego podatku dochodowego, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT bowiem to właśnie on otrzymuje od spółki odsetki. Jednak nie jest on rzeczywistym właścicielem wypłacanych odsetek, bowiem są nimi dwa podmioty z USA oraz jeden podmiot holenderski. Przy czym te podmioty nie są podatnikami w związku z wypłacanymi odsetkami od pożyczki. O tym, że ww. podmioty nie są w analizowanej sprawie podatnikami, decyduje fakt, że to nie na ich rzecz spółka wypłaca odsetki od pożyczki, bowiem są one wypłacane na rzecz B. Podatnikiem jest bowiem podmiot, który uzyskuje przychód z tytułu odsetek, nie zawsze będąc rzeczywistym beneficjentem/właścicielem należności. W konsekwencji nie znajdzie zastosowania polsko-holenderska UPO, a tym samym nie znajdą zastosowania preferencje wynikające z tej umowy dla odsetek od pożyczki wypłacanych do B. Tym samym, spółka jest zobowiązana pobierać jako płatnik podatek u źródła od wypłacanych do B. odsetek. Bowiem aby rozpatrywać preferencyjne zasady opodatkowania wypłacanych odsetek, wynikające z UPO konieczne oprócz statusu rzeczywistego właściciela jest posiadanie statusu podatnika względem tych należności. Z kolei o statusie podatnika decyduje fakt uzyskiwania przychodów (dochodów) a nie posiadanie statusu rzeczywistego właściciela. Tym samym, fakt posiadania jedynie statusu rzeczywistego właściciela względem wypłacanych należności nie uprawnia do zastosowania preferencyjnych zasad opodatkowania z pominięciem podmiotu otrzymującego należności, niebędącego jednak ich faktycznym właścicielem.

Brak opodatkowania VAT wykonywanych przez leasingodawcę czynności, za które pobiera opłaty dodatkowe, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.724.2024.1.APR

W analizowanej sprawie nie zachodzi żaden związek przyczynowo skutkowy pomiędzy usługą leasingu/najmu a opłatami 1, tj. i) za przekazanie danych korzystającego na uzasadnione wezwanie krajowego lub zagranicznego organu ścigania, jak też ii) za obsługę mandatów wystawionych bezpośrednio na spółkę – nie stanowią one zatem elementu usługi leasingu/najmu. Wobec tego, czynności dodatkowe, za które pobierane są opłaty 1, tj. i) za przekazanie danych korzystającego na uzasadnione wezwanie krajowego lub zagranicznego organu ścigania, jak też ii) za obsługę mandatów wystawionych bezpośrednio na spółkę, nie stanowią elementów kompleksowej usługi leasingu/najmu, świadczonej na podstawie umów zawartych przez spółkę z klientami. Obciążenie klientów tymi opłatami 1 nie służy lepszemu korzystaniu przez nich z usługi podstawowej, tj. usługi leasingu/najmu. Stąd też nie można pobierania ww. opłat 1 traktować jako elementu wynagrodzenia należnego w zamian za świadczoną przez spółkę usługę leasingu/najmu, która podlega opodatkowaniu VAT. Tym samym, pobierane przez spółkę od korzystających, zgodnie z umową leasingu/najmu, opłaty 1, tj. i) za przekazanie danych korzystającego na uzasadnione wezwanie krajowego lub zagranicznego organu ścigania, jak też ii) za obsługę mandatów wystawionych bezpośrednio na spółkę, nie stanowią wynagrodzenia za czynności opodatkowane VAT, o których mowa w art. 7 oraz art. 8 ustawy VAT.

Opłata 2 (za niewykonanie przeglądu okresowego pojazdu w ASO zgodnie z harmonogramem przewidzianym przez producenta), należna zgodnie z TOiP spółce od korzystających, nie stanowi wynagrodzenia za świadczenie usług lub dostawę towarów, lecz swoistego rodzaju karę umowną określoną zgodnie z umową. Nałożona przez spółkę opłata 2 nie jest związana z kwotą należną (wynagrodzeniem) z tytułu usługi leasingu/najmu, lecz z ewentualnym niewywiązaniem się korzystających z obowiązków przewidzianych w umowie. Brak przeprowadzenia przeglądu okresowego może

prowadzić do utraty gwarancji na dany pojazd, udzielonej przez producenta. W przypadku utraty gwarancji wykonanie naprawy (zasadniczo objętej gwarancją) wymaga z reguły zaangażowania środków własnych przez właściciela (tu: spółkę).

Niewykonanie przeglądu może dodatkowo powodować ponadnormatywne zużycie istotnych elementów pojazdu, takich jak silnik, zawieszenie, układ hamulcowy, etc. Brak przeglądu zwiększa również ryzyko wypadku drogowego z udziałem pojazdu (ze względu na jego nieodpowiedni stan techniczny), co w konsekwencji może prowadzić do powstania dodatkowych szkód w majątku spółki. Zatem przedmiotowa opłata 2 (za niewykonanie przeglądu okresowego pojazdu w ASO zgodnie z harmonogramem przewidzianym przez producenta) nie stanowi wynagrodzenia za dostawę towaru bądź świadczenie usług, o których mowa w art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 ustawy VAT., a w konsekwencji nie podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy VAT.

Opłaty windykacyjne nie stanowią wynagrodzenia będącego odpłatnością za czynności określone w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT, a zatem ww. czynności nie podlegają opodatkowaniu VAT. Powyższe oznacza, że w tej sytuacji spółka nie jest zobowiązana do naliczania podatku VAT w związku z pobraniem ww. opłat windykacyjnych.

Wydatki poniesione na wynajem loży na stadionie nie podlegają opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.312.2023.10.S/ASK

Wydatki poniesione na wynajem loży na stadionie stanowią wydatki związane z działalnością gospodarczą spółki, a zatem nie będą podlegały opodatkowaniu ryczałtem od dochodów spółek tzw. estońskim CIT w wysokości 20% podstawy opodatkowania. Poniesione przez podatnika w przyszłości wydatki na wynajem loży biznesowej pozostają w związku z prowadzoną działalnością. Celem spotkań z kontrahentami będzie nawiązanie i podtrzymanie kontaktów biznesowych, omawianie bieżącej współpracy, umów, prowadzenie negocjacji, a także budowa długotrwałych relacji handlowych, tworzenie pozytywnego wizerunku firmy,

promowanie marki oraz wzrost zainteresowania produktami spółki. Takie działania mają wpływ na poziom osiąganych przez spółkę przychodów. Ma to swój cel w postaci utrzymania dobrych relacji z klientami oraz nawiązanie współpracy z nowymi kontrahentami. Zwiększanie bazy klientów i współpracowników przełoży się na wzrost przychodów osiąganych przez spółkę, a także zabezpieczenie źródeł przychodów. Powyższe wydatki ponoszone na organizację spotkań biznesowych z kontrahentami, jeżeli ich poniesienie miało na celu stworzenie dobrych relacji z kontrahentem i podtrzymanie współpracy mogą być uznane za związane z działalnością gospodarczą. Z tytułu poniesienia wydatków na wynajem loży biznesowej nie powstanie u spółki dochód w rozumieniu art. 28m ust. 1 pkt 3 ustawy CIT, a w konsekwencji spółka nie będzie zobowiązana do naliczenia 20% ryczału.

Przyrosty do systemu należy uznać za odrębne, podlegające amortyzacji wartości niematerialne i prawne w rozumieniu art. 16b ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.735.2024.1.BS

Ze stanu faktycznego wynika, że na mocy umowy, system oraz autorskie elementy stworzone przez X, wraz z kodem źródłowym zostaną udostępnione spółce na zasadach określonych w zamówieniu. W przypadku modułów dodatkowych stworzonych przez podmioty zewnętrzne obowiązywać będą umowy licencyjne producentów.

W związku z zawartą umową złożone zostały zamówienia na opracowanie i wdrożenie różnych systemów. W ramach systemów funkcjonują przyrosty. Każdy przyrost zostaje opracowany na podstawie odrębnego zamówienia do umowy i jest odrębnie wyceniany. Każdy z przyrostów pełni określone funkcje w ramach systemu. Przyrosty stanowią w istocie części systemu, stanowią jego integralną część i de facto stanowią prace zmierzające do rozszerzenia funkcjonalności pierwotnego systemu. Nie mogą one funkcjonować jako niezależna, odrębna całość. Są one niezależne od siebie, ale nie są niezależne od samego systemu, na którym są oparte. Przyrosty te stanowią części systemów, części aplikacji, stanowiąc pewną funkcjonalną całość.

Zatem, prawa autorskie do przyrostów stanowią prawa autorskie, o których mowa w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych oraz spełniają następujące warunki: i) zostały nabyte przez spółkę, ii) będą wykorzystywane przez spółkę na potrzeby związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą, iii) przewidywany okres wykorzystywania autorskich praw majątkowych jest dłuższy niż rok. Spełnienie powyższych przesłanek uprawnia do stwierdzenia, że w świetle art. 16b ust. 1 pkt 4 ustawy CIT stanowią one wartości niematerialne i prawne podlegające amortyzacji. Mając na uwadze powyższe, autorskie prawa majątkowe do nabytych przyrostów powinny zostać przez spółkę ujęte jako odrębne wartości niematerialne i prawne i amortyzowane. Nie ulega bowiem wątpliwości, że zostały nabyte przez spółkę, a ponadto spełniają one wszystkie warunki dla uznania ww. przyrostów za wartości niematerialne i prawne, podlegające odpisom amortyzacyjnym. Tym samym, wydatki poniesione na ich nabycie będą stanowiły koszty uzyskania przychodu poprzez odpisy amortyzacyjne dokonywane od wartości początkowej tych wartości niematerialnych i prawnych.

PACZUSKI TAUDUL

DORADCY PODATKOWI

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl

